

[Johannes Jensen.]

den imødekommenhed at gentage, at jeg er overbevist om, at titusinder af familier i dette land har de største trængsler med at klare dagen og vejen; men dermed være ikke sagt, at det kan nytte at gå herop og fortælle, at netop fordi vi ikke ville gå med til denne foranstaltningens forlængelse, skulle brød- og mælkepriserne blive fordoblet. Jeg tror ikke, det tjener noget godt formål at skyde over målet.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh havde regnet ud den anden dag, at disse 70 mill. kr. beløb sig til 5 øre pr. dag pr. individ. Jeg har til gengæld regnet ud, at man tager 119 mill. kr. fra den almindelige befolkning alene i form af skatter på slikkeri. Nu vil jeg hævde, og jeg tror jeg har forudsætninger for at vide en smule om det, at det er ikke alene velhaverne, som betaler disse slikkeri-afgifter, det er selv de fattigste. Disse tilskudsordninger er kun et selvbedrag, så sandt som alle de byrder, man lægger på befolkningen gennem skatteudskrivningen, i sidste instans kommer til at hvile på dem, der arbejder, dem, der frembringer værdierne i vort samfund. Pengene yngler ikke, deres værdi forøges ikke, fordi de løber gennem en række offentlige kontorer eller offentlige kasser. Da pristallet er skrælet, vil hver eneste, hvis løn er prisstalsbestemt, blive ramt i det lange løb. Det gælder lige fra departementschefen til aldersrentenyderen og den familieforsørger, der skal hente sit udkomme på arbejdsløshedskontrolstedet, at hans indkomst bliver reduceret i samme forhold, som vi herinde lovgiver for at holde priserne kunstigt nede med det formål at holde lønningerne og understøttelserne nede. Vi mener ikke, at det kan være et socialt anliggende at skaffe billigt rugbrød og billig mælk for skatteborgernes penge også til millionærerne i vort samfund.

Ragnhild Andersen: Jeg vil gerne takke den højtærede minister, fordi han gav udtryk for, at regeringen følger prisbevægelserne, og at man også agter at gribe ind overfor visse af priserne. Jeg beklager meget, at den højtærede minister ikke fandt anledning til at gribe ind overfor priserne på de gamle grønsager, for selvom det er gamle varer fra sidste år, og selvom der ikke er så mange af dem, må der dog alligevel være en grænse for, hvor højt priserne kan bevæge sig. Jeg henstiller også på de delegationers og deputationers vegne, som daglig henvender sig her for at anmode om indgreb overfor de forfærdende prisstigninger, at regeringen ikke alene holder et vågent

øjeblik med disse stigninger, men også slår hårdt ned på dem, hvor man kan konstatere, at der spekuleres ganske meningsløst i forbrugernes interesser, og det er jo det, der sker i denne tid.

Det ærede medlem hr. Johannes Jensen benyttede lejligheden til at gentage retsstatspartiets sædvanlige talemåder. Talemåder, talemåder! Hvor kan man egentlig blive oprevet over at høre det ærede medlem komme med disse talemåder om de fattige i samme øjeblik, som det ærede medlem koldt og kynisk går ind for at fordoble prisen på mælk og prisen på rugbrød.

Det ærede medlem var meget oprevet over de store afgifter, der må betales af slikkeri. Javel, mit parti er også gået imod skat på ispinde o. s. v. Vi mener ikke, man bør beskatte den slags ting, men vi mener rigtignok, at rugbrød og mælk er ganske anderledes vigtige næringsmidler end slikkeri. Man kan ikke stå her og tale om afgift på slikkeri, samtidig med at man forlanger priserne på mælk og rugbrød fordoblet. Det skal dog lige slås fast overfor befolkningen, hvordan retsstatspartiet står i dette spørgsmål.

Det ærede medlem foretog et regnestykke, som han mener at have tilfælles med den radikale ordfører. Hvis jeg skulle give den radikale ordfører et godt råd, så er det det, at han skulle spise den udtalelse igen, som han kom med forleden dag om, hvor lidt det ville betyde for hver enkelt i samfundet, hvis man ophævede tilskudsordningen, nemlig kun 5 øre pr. dag pr. individ. Og hvorfor skulle han det? Fordi de familier, der har de store forsørgerbyrder, bliver belastet med den største ekstraudgift, når priserne stiger, selvom det kun betyder 5 øre pr. individ pr. dag, hvad jeg iøvrigt ikke tror er rigtigt.

Jeg vil tilråde ærede medlemmer under alle omstændigheder ikke i fremtiden at snakke sig fra tingene, sådan som den ærede ordfører for retsstatspartiet forsøgte at gøre det, men holde fast på, at med hensyn til de vigtigste levnedmidler har rigsdagen pligt til at kræve rimelige og lave forbrugerpriser.

Minister fru Fanny Jensen: Jeg vil gerne oplyse det ærede medlem fru Ragnhild Andersen om, at foruden den kontrol, som jeg ved, at landbrugsministeren og handelsministeren stadig har med priserne, så har danske husmødres forbrugerråd en meget indgående kontrol og et meget indgående tilsyn dermed. Vi har kontrolanter ude hver dag i bil, der erkyndiger sig om, hvordan